

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 2 czerwca 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Ilfov – Rumunia) – SR/EW

(Sprawa C-196/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Doręczanie dokumentów sądowych i pozasądowych – Rozporządzenie (WE) nr 1393/2007 – Artykuł 5 – Tłumaczenie dokumentu – Pokrycie przez wnioskodawcę kosztów tłumaczenia – Pojęcie „wnioskodawcy” – Doręczenie, z inicjatywy sądu rozpoznającego sprawę, dokumentów sądowych interwenientom w postępowaniu]

(2022/C 284/10)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Ilfov

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: SR

Strona pozwana: EW

przy udziale: FB, CX, IK

Sentencja

Artykuł 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych („doręczanie dokumentów”) oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000 należy interpretować w ten sposób, że jeżeli sąd nakazuje przekazanie dokumentów sądowych osobom trzecim, które wniosły o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta, sądu tego nie można uznać za „wnioskodawcę” w rozumieniu owego przepisu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 263 z 5.7.2021.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 2 czerwca 2022 r. – EM/Parlament Europejski

(Sprawa C-299/21 P) ⁽¹⁾

[Odwwołanie – Służba publiczna – Parlament Europejski – Członek personelu tymczasowego pracujący dla grupy politycznej – Regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej – Artykuł 7 – Przeniesienie – Artykuł 12 i art. 12 a ust. 3 – Pojęcie „mobbingu” – Nieprzydzielenie zadań – Warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej – Wniosek o udzielenie wsparcia – Szkoda – Zadośćuczynienie]

(2022/C 284/11)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: EM (przedstawiciel: adwokat M. Casado García-Hirschfeld)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski (przedstawiciele: D. Boytha, L. Darie i C. González Argüelles, pełnomocnicy)

Sentencja

1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 3 marca 2021 r., EM/Parlament (T-599/19, niepublikowany, EU:T:2021:111) zostaje uchylony, w zakresie, w jakim Sąd oddalił żądania odszkodowawcze w części, w której dotyczyły one naprawienia szkody poniesionej przez wnoszącego odwołanie w związku z pozbawieniem go zadań do wykonania w okresie od dnia 8 grudnia 2016 r. do dnia 1 czerwca 2018 r., czyli do dnia przejścia na emeryturę.

- 2) W pozostałym zakresie odwołanie zostaje oddalone.
- 3) Parlament Europejski zostaje zobowiązany do zapłaty kwoty 7 500 EUR na rzecz EM.
- 4) Parlament Europejski pokrywa, oprócz własnych kosztów związanych zarówno z postępowaniem w pierwszej instancji w sprawie T-599/19, jak i z postępowaniem odwoławczym, połowę kosztów poniesionych przez EM w związku z tymi postępowaniami.

(¹) Dz.U. C 431 z 25.10.2021.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Warszawie
(Polska) w dniu 12 stycznia 2022 r. – TL, WE przeciwko Getin Noble Bank S.A.**

(Sprawa C-28/22)

(2022/C 284/12)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: TL, WE

Strona pozwana: Getin Noble Bank S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodna z art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 roku w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (¹) jest taka wykładnia prawa krajowego, która, w przypadku braku możliwości dalszego obowiązywania umowy po wyeliminowaniu z niej postanowień niedozwolonych uzależnia początek biegu terminu przedawnienia roszczeń restytucyjnych przedsiębiorcy od któregokolwiek z poniższych zdarzeń:
 - a) zgłoszenia przez konsumenta wobec przedsiębiorcy roszczeń lub zarzutów opartych o niedozwolony charakter postanowień umownych albo od udzielenia przez sąd, działający z urzędu, informacji o możliwości uznania postanowień umowy za niedozwolone, albo
 - b) złożenia przez konsumenta oświadczenia o otrzymaniu przez niego wyczerpującej informacji o skutkach (konsekwencjach prawnych) jakie wiążą się z brakiem możliwości dalszego obowiązywania umowy, w tym informacji o możliwości występowania przez przedsiębiorcę z roszczeniami restytucyjnymi i zakresie tych roszczeń, albo
 - c) zweryfikowania w postępowaniu sądowym wiedzy (świadomości) konsumenta odnośnie skutków (konsekwencji prawnych) braku możliwości dalszego obowiązywania umowy bądź pouczenia o takich skutkach udzielonego przez sąd, albo
 - d) wydania przez sąd prawomocnego wyroku rozstrzygającego spór pomiędzy przedsiębiorcą i konsumentem,
- 2) czy zgodna z art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG jest taka wykładnia prawa krajowego, która, w przypadku braku możliwości dalszego obowiązywania umowy po wyeliminowaniu z niej postanowień niedozwolonych, nie nakłada na przedsiębiorcę, wobec którego konsument wystąpił z roszczeniami związanymi z istnieniem w umowie niedozwolonych postanowień, obowiązku podjęcia samodzielnych działań zmierzających do zweryfikowania czy konsument jest świadomy skutków wyeliminowania z umowy postanowień niedozwolonych lub braku możliwości dalszego obowiązywania umowy,